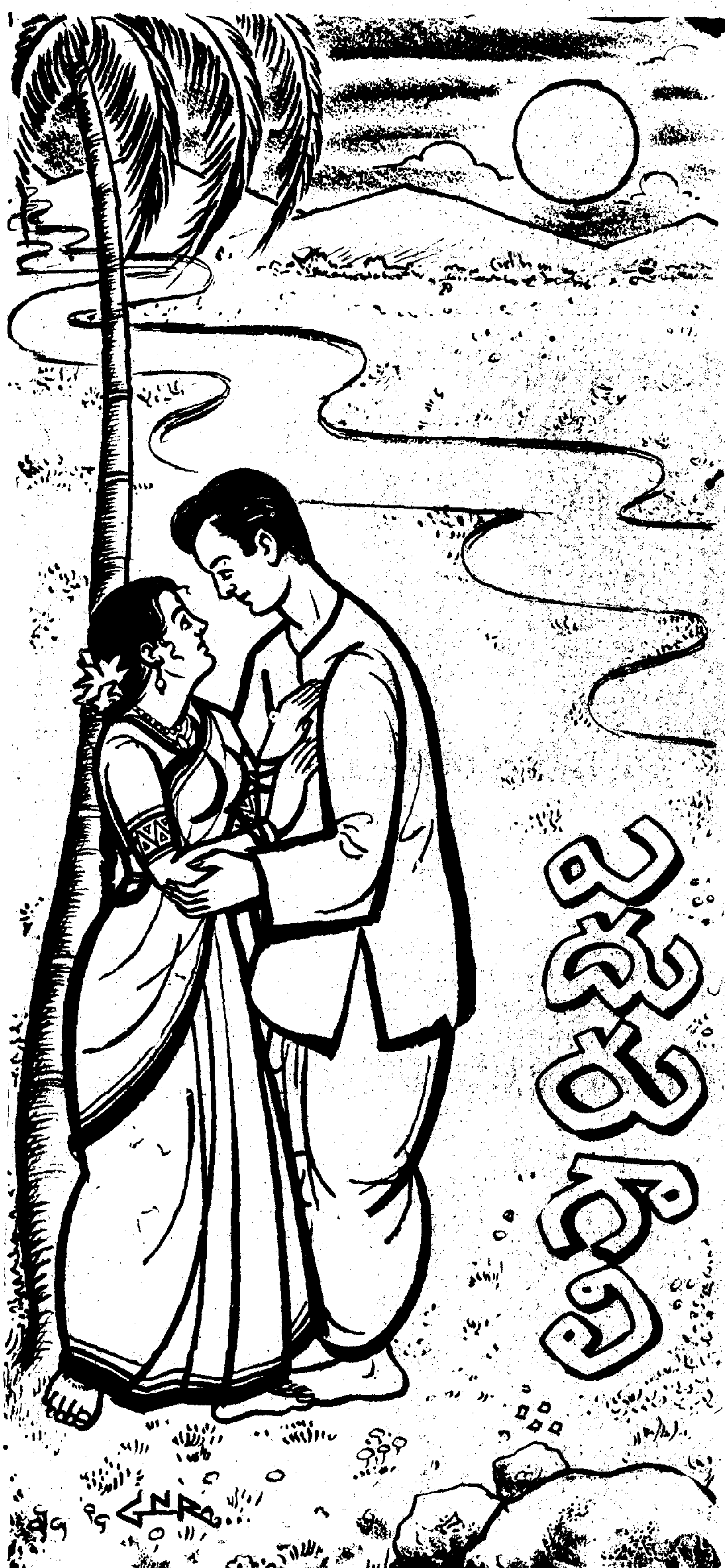

"హితశ్రీ"

"కొత్త బిస్కుగాను పొద్దెరగడు" అంది సుహాసిని. మూర్తి తలెత్తి చూశాడు. సుహాసిని పెదవులుబిగబట్టి చిరునవ్వు దొంతరలు దొర్లిపోకుండా ఆపింది. ఆమె నో ర ప కే మూర్తికి ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఏమనాలో వెంటనే అతనికి తోచలేదు. సుహాసిని చేతిగడియారం వైపు చూసుకుంది. మూర్తి కూడా యాంత్రికంగా చూశాడు. ఐదు దాటింది.

"అప్పుడే ఐదయిందే!"

"అప్పుడే! ఎప్పుడు అవుతుందా అని ఇక్కడ అందరూ కాచుకు కూచుంటారండీ".

మూర్తి నవ్వాడు. ఆఫీసు తలుపులువేస్తున్న చప్పుడు వినిపించింది. చప్రాసు పని అతను తేలి ఉంటున్నాడు.

"ఫైల్స్ తిరగేస్తుంటే టైం తెలియ లేదు" అన్నాడు సుహాసిని వైపు క్షమాపణగా కొంచెం కుంచించుకుపోతున్నట్లుగా చూసి హాంగర్‌కి తగిలించిన కోటు తీసుకుంటూ.

"అంత సిన్సియర్‌గా పనిలో లీనమై పోవటం కష్టమండీ" అంది సుహాసిని చిలిపిగా నవ్వుతూ ధోరణిలో.

"లీనం కాకుండా పని చేసేదెలా?"

"ఆఫీసర్లు మనమీద పెత్తనం చెలాయించాలి గాని తమంతట తాము అలా పంచిన పని తలెత్తకుండా పనిచెయ్యకూడదు". మూర్తి నవ్వాడు.

"నేర్చుకొంటున్నానండీ".

"నేర్చుకోండి" అని మూర్తి బల్లమీద కాగితాలు డ్రాయర్లో తోసేస్తూ అతని కళ్ళలోకి వాలుగా చూసి డ్రాయర్ మూసి తాళం పెట్టుకొని హైహీల్స్ కొంగు లాక్కొని వెనక్కి తిరిగింది సుహాసిని. గుమ్మందాకా వెళ్ళి ఒకసారి వెనక్కి చూసి "ప్రమోషన్ రాకపోతే మాత్రం నన్నడగద్దండోయ్" అంది. సమాధానంగా మూర్తి చిన్నగా నవ్వాడు. ఆమె వెళ్ళిపోయింది. మూర్తి కూడా వెళ్ళటానికి సిద్ధపడి సెల్ఫ్‌తాళం వేసి ఆఫీసు బయటికి వచ్చాడు. సుహాసిని సంభాషణ అతనికి కొంచెం ఆశ్చర్యం కలిగించింది. తను ఆఫీసరు అయితే తనొక్కడే ఆఫీసుకంతటికీ అధికారి కాడు. తనలాంటివాళ్ళు కనీసం అరడజనుమంది ఉన్నారు. వాళ్ళందరికీ ఎంతో కొంత సర్వీసు ఉంది. తను కొత్తగా వచ్చాడు. సుహాసినికీ తనకీ ఇంతకుముందు గానీ, ఆ రోజున గానీ పరిచయమేమీ లేదు. ఆమె స్టెనో. ఆరోజు మొత్తంమీద ఆమెతో ఒక్కసారే మాట్లాడాడు.

"ఉత్తరాలున్నాయా సార్?" అందామె.

తనింకా ఫైల్స్ సరిగా చూడలేదు. అదే రోజు ఉద్యోగంలో చేరాడు. ఏది ఏమిటో ఇంకా అంతుబట్టలేదు. మూడు నెలలు ట్రైనింగులో ఉన్నాడు. ట్రైనింగు కాగానే ఆ ఆఫీసులో పోస్టింగు వేశారు. ఛార్జి తీసుకుని విషయాల్ని

అవగాహన చేసుకోటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

"శేవు" అన్నాడు ఎుక్తసరిగా—

ఆమె వెళ్ళిపోయింది. మళ్ళీ సాయంత్రం ఎంతో చనువున్నట్టుగా పలకరించింది. స్నేహానికి అంత చనువివ్వటంమంచిదికాదు. అయినా తను ఎందుకో ఆమెతో సరదాగానే మాట్లాడాడు. ఆఫీసు టైంలో మాత్రం ఆమెతో ముభావంగా ఆఫీసర్ హోదాలోనే మాట్లాడాలని తీర్మానించుకున్నాడు మూర్తి.

"వరండాలోనికి రాగానే ప్రకాశం కనిపించి 'విష్' చేశాడు. ఆ ఆఫీసులో ఒక శాఖకి ప్రకాశం అధికారి."చాలా అలిసిపోయినట్టున్నావే!" అన్నాడతను.

"కొత్తగదా!" అన్నాడు మూర్తి.

ప్రకాశం సిగరెట్ కేసు తీసి మూర్తికి సిగరెట్ అందించాడు.

"అలవాటు లేదండీ" అన్నాడు మూర్తి.

"అలవాటు చేసుకోవచ్చుగా" అన్నాడు ప్రకాశం సిగరెట్ వెలిగిస్తూ.

"అవసరం లేని అలవాటెందుకు?"

"సాంఘికమర్యాదల కోసం".

"అంటే?"

"మీరు వూరికే వుంటే నేను సిగరెట్ తాగుతూ మాట్లాడటం బాగుండదు".

మూర్తి కొంచెం వింతగా చూశాడు.

"మీరలా అనుకోవద్దు" అని మాత్రం అన్నాడు.

"కొంతమందికి ఏం చేసినా చెడిపోతామని భయం" ఆమాటలు తనని ఉద్దేశించి అన్నవే అని మూర్తికి తెలుసు.

'వ్యక్తిత్వంలేని వాళ్ళకి" అన్నాడతను.

'అంటే?"

"చిన్నప్పటినుంచీ పెద్దలు ఏవేవో నీతులు నూరి పోస్తారు. ముక్కుకు సూటిగా పోతూ, వాటిని గురించి చర్చించకుండా, గుడ్డిగా నీతి పాటాల్ని వల్లెవేసే వాళ్ళు చెడిపోతునామనే భయంతో బిక్కు బిక్కు మంటూ చివరికి చెడిపోతూనే ఉంటారు.".

"అందుకేనా మీరు సిగరెట్ తాగనిది?" అన్నాడు ప్రకాశం కొంచెం వెగటుగా నవ్వి.

ప్రకాశం అలా అంటాడని మూర్తి అనుకోలేదు. అతనివైపు కొంచెం చిరాకుగా చూశాడు. కాని ఎవరితోనూ పేచీ పెట్టుకోటం అతని కిష్టంలేదు. అందువల్ల లేనినవ్వు తెచ్చుకుని అన్నాడు.

"పోనీ అలాగే అనుకోండి".

ప్రకాశం కూడా నవ్వాడు.

"మై డియర్ మూర్తిగారూ, మీకంటే నాకు ఈ ఆఫీసులోగాని, ప్రపంచంలోగాని, కనీసం ఐదారేళ్ళ అనుభవం ఎక్కువ. అందుకని సలహా చెబుతున్నాను. ప్రపంచం అనశ్వరం. టేస్ట్ ఎవిరిథింగ్. ప్రతిది రుచి చూడండి. ది శాశ్వతం!" అన్నాడు భౌతిక తత్వం జీర్ణించిన వేదాంతిలా.

"ఈ సలహాని మూర్తి చాలా తేలిగ్గా తీసుకుని నవ్వుతూ "థాంక్స్" అన్నాడు.

మంచి సలహా కాదా?" అన్నాడు ప్రకాశం.

"కాకేం? కాని హోటలు భోజనం రుచి చూసింతరువాత మరేదీ రుచిచూడ బుద్ధి పుట్టడం లేదు" ఇద్దరూ నవ్వారు.

ప్రకాశంకి ఏదో వెంటనే స్ఫురించినట్టుంది," ఇంతకి మీమకాం ఎక్కడ?" అన్నాడు.

'హోటల్లోనేవిద్దైనా ఇల్లు చూసుకోవాలి'.

"సరిసరి, చెప్పారు కాదు. ముందు వెంటనే మాయింటికి బసమార్చండి. ప్రస్తుతం ఒంటరిగానే ఉంటున్నానిండి.ఏమీ ఇబ్బందిలేదు. తాపీగా ఇల్లు వెదుకుదాం" అన్నాడు ప్రకాశం ఆప్తబాంధవుడిలా.

మూర్తి కూడా ఇందు మిందు వెంటనే ఒప్పుకున్నాడు, ముఖ్యంగా తోడుకోసం. ఇద్దరూ సరాసరి హోటల్‌కెళ్ళి మూర్తి సామాన్లు ప్రకాశం ఇంటికి చేరవేశాడు. ప్రకాశం ఇల్లు బాగా వసతిగానే ఉంది. మాట కొంచెం కటువైనా ప్రకాశం స్నేహపాత్రుడేననిపించింది. మూర్తికి. కొత్తవూల్లో వెంటనే ఒక స్నేహితుని సంపాదించుకున్నందుకు సంతోషించాడు. సామాన్లు సర్దటం అయితరవాత ఇద్దరూ క్లబ్బుకివెళ్ళారు. అక్కడ చాలామందితో మూర్తికి పరిచయం కలిగింది. అందులో కొందరు తమ ఆఫీసులోనే సమాన హోదాలో పని చేస్తున్నారు. ఈ కాసేపటిలోనే ప్రకాశం తనకెన్నోసార్లు సిగరెట్టివ్వబోవటం, మళ్ళీ తన విషయం జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుని "సారి, మీరు స్మోక్ చెయ్యరు కదా!" అని కించ పడటం జరిగింది. పోనీ అతని తృప్తి కోసం సిగరెట్ తీసుకుందామని మూర్తి అనుకుని కూడా తన నియమం జ్ఞప్తికితెచ్చుకుని వెనక్కి జంకాడు.

మర్నాడు ఉదయం ఆఫీసుకి వెళ్ళినప్పుడు మొట్ట మొదట సుహాసిని కనిపించి నమస్కారం చేసింది. ప్రతి నమస్కారం చేశాడు మూర్తి. ఆమె సుతారంగా ఏదోబల్లమీద సర్దినట్టు అభినయించి క్రీగంట చూసి నెమ్మదిగా వెళ్ళిపోయింది. ఏమీ మాట్లాడలేదు. అంతవరకు అదృష్టమే ననుకున్నాడు మూర్తి. ఒకగంట పోయిన తరవాత మళ్ళీ వచ్చిందామె.

"ఏమైనా డిక్టేట్ చేస్తారా సార్?"

"మూర్తికి ఒళ్ళుమండింది."

"అవసరమైతే పిలిపిస్తాను గదా!" అన్నాడు కొంచెం విసుగ్గా ఆఫీసరు హోదా ఉట్టిపడేలా.

ఆమె పోబోయి, మళ్ళీ ఆగి "సారీ డిస్టర్బ్ చేశానా, సార్?" అంది ఎక్స్ప్రెత్తాను ఎడ్డట్టుగా.

మూర్తి తలెత్తి చూశాడు. సుహాసిని వదనం చిన్న బోవటం గుర్తించాడు. కొంచెం జాలి వేసింది

"లేదు లెండి" అన్నాడు.

"ఏదైనా చెప్పండి ఏం తోచడం లేదు"

ఈసారి మూర్తికి బాగా కోపం వచ్చింది.

"ఇది ఆఫీసుగదా! కబుర్లు ఎలా చెప్పేది? అన్నాడు కర్కశంగా.

సుహాసిని తెల్ల బోయింది.

"కబుర్లు కాదండీ, పని" అంది.

ఈ సారి మూర్తి నాలుక కరుచుకున్నాడు. తొందర పడి అపార్థం చేసుకున్నాడు తను.

"పనేం లేదా?" అన్నాడు తన తప్పుని కప్పిపుచ్చుకుంటానికి రెట్టిస్తూ.

"లేదండీ! నేను ఏరోజుపని ఆరోజే పూర్తి చేస్తాను." అందామె 'మూర్తికి పనిచేయటం, పని ఇవ్వటం చేతకాద'ననట్టుధ్వనిస్తూ, ఆధ్వనిని గ్రహించి కోపంగా ఒక ఫైలు ఆమె ముందుకి తోస్తూ "ఇది టైపు చేసి తీసుకు రండి" అన్నాడు. ఆమె ఫైలు పేజీలు తిరగేసి కొంచెం ఆశ్చర్యంగా "ఇవన్నీనా?" అంది.

"అవును" అన్నాడు కసిగా మూర్తి.

ఆమె వేళ్ళు విరుచుకుంది. మారు మాట్లాడకుండా ఫైలు తీసుకుంది. బరువుగా అక్కడినించి కదిలి కొంత దూరం వెళ్ళి అలిగినట్టుగా మూర్తి వైపు వెనక్కి తిరిగి చూసింది. ఆమె వెళ్ళినవైపే చూస్తున్నమూర్తికి గుండె కరిగింది. పిలిచాడు. మాట్లాడకుండా సంజ్ఞచేసి ఆఫైలు తీసుకున్నాడు. ఆమెవైపు చూడకుండానే, 'అవసరమైతే పిలుస్తాను, వెళ్ళండి" అన్నాడు. సుహాసిని నిరుత్తరంగా అతనివైపొకసారి చూసి వెళ్ళిపోయింది. ఆమె వెళ్ళగానే చిరాకు పడ్డాడు మూర్తి.ఎందుకామె అలా చూపులు విసరటం? కోపం వచ్చిందతనికి. కాని వెంటనే జాలి పడ్డాడు. ఆమెలో కొంత అర్థంకాని అమాయకత్వం ఉంది. తను ఏదైనామాట తూలితే, పాపం చాల బాధపడుతుంది అనుకున్నాడు. ఆమెతో మాట్లాడేటప్పుడు జాగ్రత్తగా ఉండాలని తీర్మానించు కున్నాడు.

సుహాసిని వెళ్ళిన కొద్ది నిముషాలకే శ్రీపతి, ప్రకాశం వచ్చారు. శ్రీపతి ఆఫీసులోనే మరొక శాఖకు అధిపతి. ప్రకాశం అతనిని మూర్తికి పరిచయం చేసి, ఏదో పని ఉందని వెళ్ళిపోయాడు. కాసేపు పిచ్చా పాటీ మాట్లాడారు.

"ఫ్రెండ్ ఎవాడా మా దగ్గరకు?" అన్నాడు శ్రీపతి అకస్మాత్తుగా యథాలాపంగా అన్నట్టు.

"ఫ్రెండ్ ఎవరూ" అన్నాడు మూర్తి అర్థంకాక.

"ఎల్లిస్ యుజహాండి! రాలేదన్నమాట"

"నా దగ్గర కెవరూ రాలేదు. ఏమిటి పని?"

"ఆ! నిన్న నా దగ్గరకు వచ్చాడు లెండి. మీ తింకా అతనికి పరిచయం కాలేదు కదా? పరిచయం చెయ్యమన్నాడు.ఎందుకయినా, మీరూ మాత్రం దాక్షిణ్యం వెళ్ళి అడిగితే పోతుందని అన్నాను."

"ఏం కావాలి?" అన్నాడుమూర్తి ఉపోద్ఘాతం ఎందుకో తెలియక.

"సర్టిఫికేట్. మరేంకావాలి అతనికి? ఏదో చూసి ఎంపండి బాగా ఉన్నవాడే. బాగానే వర్క్ చెయ్యవచ్చు."

"చార్జి చెయ్యడ మేమిటి?"

శ్రీపతి అపనమ్మకంతో మూర్తి కళ్ళల్లోకి చూశాడు.

"ఏమిటండీ అల్లా మాట్లాడుతారు? రోజుకి మూడు నాలు గొందలకు తక్కువ కాకుండా వచ్చే సీటులో కూర్చుని ... '" అన్నాడు మందలించే స్వరంతో శ్రీపతి.

ఈసారి అపనమ్మకంతో చూడటం మూర్తి వంతయింది.

"లంచమా?" అన్నాడు ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవి చేసి మూర్తి.

"ప్రతిఫలం" అన్నాడు అదేం మాట అన్న ధోరణిలో శ్రీపతి.

"ఛీ" అన్నాడు ఏవగింపుతో మూర్తి.

శ్రీపతి కొంచెం చిన్నబోయాడు.

"కబుర్లు చెప్పకండి. ఎవరికీ ఏమీ నష్టం లేని పనిచేసి,అందుకు ప్రతిఫలం తీసుకుంటే ఏమిటి నేరం? జీవితం సాగాలా? వద్దా? మడిగట్టుకు కూర్చోవాలంటే కుదరదండీ మూర్తి గారూ!"

చిన్న ఉపన్యాసం ఇచ్చాడు, శ్రీ పతి.

"అలాంటి పని నేను చెయ్యనండీ" అన్నాడు మూర్తి నిష్కర్షగా.

"మీ ఒక్కరూ నీతిగా వుంటే ఏమవుతుంది ఆమాట కొస్తే నీతి అనేదేమిటో నిర్వచించండి. చాలీ చాలక జీతాలిచ్చి హోదాకు తగ్గట్టుగా బ్రతకమంటే ఎలా? కుటుంబంఏం కావాలి. రేపు మన పిల్లలు చదువుకోవడానికిడబ్బులేక అవస్తపడుతూ, ఏ బండచాకిరీనో చేసుకుని బ్రతుకుతూంటే నీతి పేరు చెప్పుకుని మనం సంతోషిస్తూ కూర్చోవాలా? కబుర్లు చెప్పకండి!" అన్నాడు శ్రీపతి ఉద్రేకంగా.

మూర్తి ఏమీ మాట్లాడలేదు. ఇంకా మాట్లాడినా ఉపన్యాసం మరింత పొడుగవుతుందేమోనని అతనికి తెలుసు. శ్రీపతి సమాధానం కోసం కొంచెంసేపాగి, విసుగుదల సూచించే స్వరంతో అన్నాడు.

"చెప్పాలసింది చెప్పాను, మీ ఇష్టం."

అప్పటికి మూర్తి ఏమీ అనలేదు. శ్రీపతి అహం కొంచెం దెబ్బతింది. వెళ్ళిపోయాడు. ఈ విషయం అంతటితో సరిఅనుకున్నాడు మూర్తి. కానీ తను పొరపడ్డట్టు ఆ సాయంత్రమే తెలుసుకున్నాడు. శ్రీపతి ఫూల్ చంద్ అనే ఆయనతో సహా తన దగ్గరకు వచ్చాడు. వాళ్ళిద్దరినీ చూడగానే మూర్తికి మొదట కోపమూ, తరువాత ఏహ్యభావమూ కలిగాయి. మర్యాదకోసం ఇద్దరినీ ఆహ్వానించి కూర్చోబెట్టాడు. శ్రీపతి మళ్ళీ విషయం ఏకరువపెట్టాడు. ఫూల్ చంద్ మధ్య మధ్య రేటు పెంచుతూ కలుగజేసుకున్నాడు. దాంతో మూర్తి అపరిమితమయిన అసహ్యం కలిగింది. కానీ తమాయించుకున్నాడు.

మూర్తి మొండిపట్టుదల చూసి ఫూల్ చంద్ ను వెళ్ళమన్నట్లుగా సంజ్ఞచేశాడు శ్రీపతి. ఫూల్ చంద్ మూర్తిని మళ్ళీ ఒకసారి ప్రార్థించి, సెలవు తీసుకున్నాడు.

"ఆఫీసు విషయాలు మీకు బాగా తెలియవు" అన్నాడు శ్రీపతి.

ముభావంగా వూరుకున్నాడు మూర్తి.

"మహేంద్రరావూ, రామదాసూ, నారాయణ కూడా మొదట ఇల్లాగే అన్నారు. రానురాను కుటుంబభారం మీద పడటంతో తెలిసి వచ్చింది. మీ శ్రేయస్సుకోరి చెబుతున్నాను. లేకపోతే ఇలా మీ ఇంటికికూడా వచ్చి నచ్చచెప్పే అవసరం నాకేమిటి? ఆలోచించుకోండి?" అని శ్రీపతి వెళ్ళిపోయాడు.

మూర్తికి తల దిమ్మెక్కింది. శ్రీపతిమీద కోపంతోపాటు అసహ్యం కూడా కలిగింది. కానీ కొంచెం ఆలోచించేసరికి అతనిమీద అసహ్యం తగ్గింది. తోటి ఉద్యోగి కనుక , అతనికి తోచింది చెప్పాడు. ఆలోచించి కర్తవ్యం నిర్ణయించుకోవలసింది తను. ఇలా అనుకుని, మనస్సు సరిపెట్టుకున్నాడు. ఇంతలో ప్రకాశం వచ్చాడు.

వచ్చీ రాగానే కుర్చీలోంచి ఏదో తీసి పరీక్షించి, మూర్తి వైపు గిరవాటు వేసి అడిగాడు.

"ఏమిటిది?"

"నోట్లకట్ట"

మూర్తి దిగ్భ్రాంతుడయాడు. ఏమిటి? దొంగపని? ఎందుకీ బలతంపం?

"ఆ శ్రీపతీ, ఫూల్ చందూ కలిసి చేసిన పని. రేపు పొద్దున వాళ్ళ మొహాలమీద కొట్టివస్తాను. అన్నాడు మూర్తి ఉద్రేకంగా.

ప్రకాశం నవ్వాడు.

"పిచ్చివాడా! సిరి రా మోకాలొడ్డటం అంటే ఇదే!"

మూర్తి తల పట్టుకున్నాడు.

"మీకు పుణ్యం వుంటుంది. ఆ డబ్బు తీసుకోమని నాకు చెప్పవద్దు" అన్నాడు.

"పోనీ నేను తీసుకోనా?" అన్నాడు ప్రకాశం వెటకారంగా.

వెయ్యి ముఖాలు తనని వెక్కిరిస్తున్నట్లు అనుభూతి పొందాడు మూర్తి. అదేక్షణంలో శ్రీపతి మళ్ళీ వచ్చాడు.

"ఫూల్ చంద్ డబ్బు ఇక్కడ మరిచిపోయి వెళ్ళాడుట, ఇప్పుడేకనుపించి చెప్పాడు. మీ దగ్గర ఉంచండి. అంత అక్కర లేకపోతే రేపివ్వచ్చు" అన్నాడు.

"అక్కర్లేదు. క్షమించి ఇప్పుడే తీసుకువెళ్ళండి. " అన్నాడు మూర్తి. శ్రీపతి డబ్బుతీసుకుని మరేమీ అనకుండా విసురుగావెళ్ళిపోయాడు.

"నేను లంచం తీసుకోకపోతే ఆయనకెందుకు కోపం?" అన్నాడు మూర్తి.

"మీరు సిగరెట్ త్రాగకపోతే నా కెందుకు కోపం?" అన్నాడు హాస్యధోరణిలో ప్రకాశం. మూర్తి మాట్లాడక పోయేసరికి అతనికి కోపం తగ్గించడానికి మళ్ళీ ప్రకాశం అన్నాడు. "శ్రీపతి మీద అంత కోపం దేనికి?"

"ఆయనమీద కాదు, ఆయన చేసిన పని మీద."

"ఆయన చేసిన పని మంచిది కాదా?"

"ముమ్మాటికీ కాదు."

"ఎందుకు కాదు?"

"మీకు తెలుసు."

"మీకు తెలిసినట్లుగా నాకు తెలియక పోవచ్చు. ఆ మాటకొస్తే ఆ విషయము ఒకరికి తెలిసినట్లుగా మరొకరికి తెలియదు. మన అభిరుచులకు అనుగుణంగా అభిప్రాయాలు ఏర్పడుతూ వుంటాయి. అదృష్టికోణంలోంచి ఇతరుల చేష్టలను విమర్శించటం మంచిది కాదేమో? అలాఅని లంచం తీసుకోవటం సమర్థిస్తున్నానని కాదు. నిజానికి నేను లంచం ఇంతవరకు పట్టి ఎరుగను. శ్రీపతి సర్వవిధాలా చెప్పాడు. అయితే, నే నతన్ని అందుకునిందించలేదు.అతనిమీద కోపమూ లేదు"

మూర్తి ప్రశాంతంగా విని వూరుకున్నాడు. అదేక్షణంలో రామదాసు వచ్చాడు. వస్తూనే ప్రకాశం మీద అభాండం వేశాడు.

"నీ క్లబ్బు వ్యసనం మూర్తికి కూడా అంటించావా?"

"రామ రామ" అన్నాడు ప్రకాశం.

"సంతోషం." అన్నాడు రామదాసు.

"రాములవారి గుడికేనా ప్రయాణం?" అన్నాడు ప్రకాశం.

"కాదు క్లబ్బుకి" అన్నాడు వెటకారంగా రామదాసు.

"కూర్చోండి, రామదాసుగారూ!" అన్నాడు మూర్తి తేరుకుని.

"మూర్తిగారూ!ఇవాళ మీరు క్లబ్బు మానేయాలి. అలా వూరిబయటకు షికారుకు వెళ్దాం అన్నాడు రామదాసు.

"గుళ్ళోకి వెళ్దామని చెప్పరాదూ? డొంక తిరుగుడు దేనికి?" అన్నాడు ప్రకాశం.

"ఏం గుళ్ళోకి వెడితే పాపమా?" అన్నాడు రామదాసు.

"రామరామ! ఆ మాట నేనన్నానా!"

"మరయితే, పదండి, ఆలస్యమెందుకు?"

"నన్ను విడిచిపెట్టండి, క్లబ్బులో పదిమంది పెట్టు నే నొక్కడినీ. గోల పెడతారు" అన్నాడు ప్రకాశం.

"సరే మీ ఇష్టం. రండి మూర్తిగారూ అలా వాటర్ వర్క్సుదాకా వెళ్దాం" అన్నాడు రామదాసు.

నిజానికి మూర్తికి క్లబ్బు మొహమొత్తింది. ప్రకాశంబలవంతంమీద వెళ్ళటమేకానీ, అందులో అతనికి ఆసక్తి లేదు. అందువల్ల రామదాసుతో బయలు దేరాడు. రామదాసు అసలుపేరు రామచంద్రరావు. కానీ ఆఫీసులో అందరూ అతన్ని రామదాసుగా మార్చేశారు.

వాటర్ వర్క్సు చెరువుల దగ్గర కాసేపు కూర్చుని సంజవేళ ఇంటికి మళ్ళారు ఇద్దరూ. దారిలోనే గుడి. అందాకా వచ్చి లోపలకు వెళదామా అన్నాడు రామదాసు. సరే నన్నాడు మూర్తి. రామదాసు రెండు కొబ్బరికాయలు కొనబోయాడు.

"ఒకటి చాల్లేండి" అన్నాడు మూర్తి.

"అదేం? మీరు కొట్టరా!" అన్నాడు రామ

నాకు కొంచెం ఆశ్చర్యంగా.

"ఎందుకు లెండి?" అన్నాడు మూర్తి.

"మీకు భక్తి లేదా?"

"ఆ విషయాలు అడక్కండి?"

"ఎందుకు?"

"వాటిని గురించి నేనంత ఎక్కువగా ఆలోచించలేదు".

"ఆలోచించ వలసిన విషయాలు అంతకంటె ఏం ఉన్నాయండి?

"ఎందుకులేవు. బోలెడన్ని ఈతి బాధలు

"వాటిని గురించి ఆలోచించే దేమిటి. ఎప్పుడేది అవసరమైతే అప్పటికప్పుడు ఏదో చేసెయ్యటమే."

అయితే ఆలోచించకుండానే ఈ మహానుభావుడు లంచం తీసుకుంటున్నాడా? అనుకున్నాడు మూర్తి. వెంటనే అతనికి రామదాసు మీద కొంచెం అసహ్యం కూడా కలిగింది. జనంలో తిరుగుతూ జనాన్ని మోసగించే ఈయనికి భక్తిలో అంత విశ్వాసం ఎందుకో! చేసిన పాపాల్ని దేవుడు క్షమిస్తాడనా? ఈ ఆలోచన రాగానే రామదాసుని దెబ్బకొట్టాలని పించింది మూర్తికి.

"చేసిన పాపాలకి ప్రతి సాయంత్రం లెక్క చెప్పి శిక్షతగ్గించుటానికి లంచం ఇవ్వటమేగా కొబ్బరికాయ కొట్టటమంటే" అన్నాడు.

రామదాసు అప్రతిభు డయాడు. అతని ముఖంలోని మార్పుని గమనించి మూర్తికూడా పశ్చాత్తాప పడ్డాడు. అంత కటువుగా అనాలని అనలేదు తను. కాని సమయంమించి పోయింది. అనేశాడు.

"ఈ మాటలు మీకే తోచాయా? ఎవరైనా చెప్పారా?

"ఒకరు చెప్పేందుకేముంది లెండి ఇందులో!" అన్నాడు మూర్తి సర్దుకుంటూ.

"అదికాదు మీరు చెప్పింది కొందరిసట్ల నిజం కావచ్చు. కానిఅందరూ అలాంటివారు కారు. కనీసం, నేనలా ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. నేనూ పాపాలు చేశాను. ఎవ్వరి గొంతుకా కొయ్యక పోయినా పాపాలనబడేవి చేశాను. ఆమాటకొస్తే పాపం, ఏదో విధమైన, పాపం చెయ్యనిదెవరు? కాని వాటికి ప్రాయశ్చిత్తం కోసం నేను గుడికి రావటంలేదు. మనిషి జీవితం బహుముఖమైంది కదా. ఆధ్యాత్మిక చింతన కోసం నేను దైవాన్ని ఆరాధిస్తాను. మీరు దేవుడున్నాడని ఒప్పుకోరా?

రామదాసు మాటల్లోని నిజం అవగతమైనా అతను మామూలు ప్రశ్న ఒకటి వేసే సరికి అతనిలోని తార్కిక శక్తిని రెచ్చగొట్టినట్టయింది.

"అయితే ఒప్పుకుంటారన్నమాట."

"ఒప్పుకుంటానని చెప్పలేదే" విస్సుపోయాడు రామదాసు.

"అయితే మీరనేదేమిటి?"

"ఏమీలేదు. నాకే విషయాలు తెలియమని చెప్పాను. దేవుడున్నాడని నాకు రుజువైతే ఒప్పుకుంటాను. రుజువు కాకపోతే తటస్థంగా ఉంటాను" అన్నాడు మూర్తి.

"మీరు రోజూ నాతో గుడికి వస్తానని మాట ఇవ్వండి". అన్నాడు రామదాసు హటాత్తుగా.

"ఎందుకు?"

"మాటివ్వండి."

"క్షమించాలి."

"మీ మేలు కోరే చెబుతున్నాను."

"కృతజ్ఞుణ్ణి".

"సంశయాత్మా వినశ్యతి".

"కానివ్వండి ఏం చేస్తాం?"

"మీకోసం నేను ఇవ్వాళనించీ రోజూ ఒకఅర గంట దైవాన్ని ప్రార్ధిస్తాను".

మూర్తి చలించాడు. రామదాసు రెండు కొబ్బరికాయలు కొని గుళ్ళోకి మూర్తితో సహా వెళ్ళాడు. రెండు కొబ్బరికాయలూ తన తరపునా మూర్తి తరపునా తనే కొట్టాడు. నమస్కారం చేశాడు. మూర్తిని నమస్కారం చెయ్యమన్నాడు.

"మీకు నమస్కారం చేస్తానుగాని ఎవరో ఊహించుకున్న బొమ్మకి నమస్కారం చేస్తే ఏం లాభం?" అన్నాడు మూర్తి. రామదాసు వూరుకున్నాడు.

రోజూ నాతో గుడికి వస్తారు కదూ?" గుడి ప్రాంగణం దాటుతూ అన్నాడు రామదాసు.

"రాకూడదని నాకేమీ లేదు. రావాలనీలేదు".

"పోనీ ఇలా షికారుగా వద్దాం. ఇష్టమైతే గుళ్ళోకి వెళ్ళవచ్చు లేకపోతే లేదు."

మూర్తికి నవ్వువచ్చింది. ఈ మనిషికెందుకింత తాపత్రయం? చూస్తే తనని ఈ భక్తి మార్గాన పెట్టించేదాకా ఒదిలేట్టు లేడు. ఏమో సాకులు చెప్పి వదిలించు కోవాలని నిశ్చయించుకున్నాడు మూర్తి.

ఇంటికి వచ్చేసరికి బాగా పొద్దు పోయింది. హోటల్‌నించి కారియర్ వచ్చిఉంది. ప్రకాశం అప్పటికే భోజనం ముగించుకుని ఉన్నాడు.

"ఏం ఇవాళ అప్పుడే క్లబ్బునించి వచేశారు".

"పౌర్ణమి కదూ! అలా వూరి బయటికి కులాసాగా షికారుకి వెళ్లొద్దాం త్వరగా భోజనం కానివ్వండి."

మూర్తి తన గదిలోకి వెళ్ళి భోజనం ముగించుకుని బయటకు వచ్చేసరికి ప్రకాశం తెల్లటి గ్లాస్కోపంచే, గ్లాస్కో లాల్చీ వేసుకుని కిల్లీ నములుతూ, పూలరంగడిలా కనుపించాడు.

"షికారుకా, అత్తరవారింటికా?" అన్నాడు మూర్తి నవ్వుతూ.

ప్రకాశం మాట్లాడలేదు. చిన్నగా నవ్వాడు. ఇద్దరూ వెన్నెల్లో నడుస్తూ, వూరి బయటకు చేరుకున్నారు.

"ఇటు కొంతదూరం పోతే ఏరు వస్తుంది" అన్నాడు ప్రకాశం.

"పోదామా?" అన్నాడు మూర్తి ఉత్సాహంగా

"ఎందుకు? ఏముంటుంది అక్కడ?" అన్నాడు ప్రకాశం చిరునవ్వుతో.

"వెన్నెల్లో ఏరు పొంగి పొర్లుతూంటే చూడ ముచ్చటగా వుంటుంది కదూ!"

"యవ్వనం లా!" అన్నాడు ప్రకాశం.

"బాగా పోల్చారు."

"పోల్చటంలో ఏముంది? అనుభవించాలి."

మూర్తికి ప్రకాశం ఉద్దేశ్యం బోధపడక మాట్లాడకుండా వూరుకున్నాడు.

"నేను బాగా పోల్చానని ఎందుకన్నారు?".

"ఉపమానం సరిపోయిందని నా భావం."

యవ్వనం ఉరకలు వేసేవారి కది స్వానుభవం వినులవిడిగా సంచరించే ఏరుని ఇప్పుడు మీ రర్ధం చేసుకోగలరు కదూ?"

మూర్తి కర్థమయింది.

"గట్లను ఒరుసుకునేకదా ఏరు ప్రవహించేది" అన్నాడు సర్వార్థితంగా.

"ఉత్సాహపు వెల్లువలో గట్లు దాటిపోదా ప్రవాహం?"

"గట్లకు లోబడి ఉరకలు వేసేటప్పుడే ఏట్టి అందం. విలయంలో అంద మేమిటి?"

ప్రకాశం ఒక్క క్షణం వూరుకున్నాడు.

"మీకు వెన్నెలను గురించీ, అందాన్ని గురించీ తెలుసుకోవాలని లేదా? ఉంటే ఆస్వాదించండి. మనస్సుని వూరికే అడ్డప్రశ్నలతో బాధిస్తే, మిగిలేది తలనొప్పి."

మూర్తికి జవాబేమివ్వాలో తెలీలేదు. ఆలోచిస్తూ నడువసాగాడు. ప్రకాశానికి అసంతృప్తిగా వుంది. మూర్తి ఎంతసేపటికీ నీతిని గురించి మాట్లాడుతున్నాడు. అతనికి చిరాకు వేసింది.

"మీ రెప్పుడూ నీతి పరిధుల్ని దాటలేదు కాబోలు"

"లేదు" అన్నాడు మూర్తి ధృఢంగా, గర్వంగా.

ప్రకాశం అసంతృప్తి మరీ ఎక్కువైపోయింది.

"మీకు అవకాశం దొరకలేదు అంతే."

"అవకాశంలో ఏముంది. మనసులో ఉంటుంది" అన్నాడు చాలా తేలిగ్గా మూర్తి.

ప్రకాశానికి రోషం కలిగింది.

"మీలో రసికత లేదు. జీవితం అనుభవించటం మీకు చేత గాదు" మూర్తి మొహం ఎర్రబడటం ఆ వెన్నెల్లో స్పష్టంగా చూశాడు ప్రకాశం. అతన్ని రెచ్చగొట్టాలనే అలా అన్నాడు. ఫలితానికి సంతృప్తి చెందాడు.

"సాహిత్యంలో జీవితం అంటే ఏమిటో తెలుసు కోవాలంటే సరాసరి [illegible] వెళ్ళండి."

"ఎందుకూ?"

"అవకాశాన్ని వెతుక్కోటానికి."

"ఏమిటి మీ భావం?"

"అక్కడికి [illegible] వస్తుంది"

నెత్తి [illegible] మూర్తికి. ఒక నిముషం దిక తోచక తికమక పడ్డాడు.

"సుహాసిని!" అన్నాడు తనలో తాను అనుకుంటున్నట్లు.

"అవును. మా స్టెనో"

"ఆమె ఎందుకు వస్తుంది?"

"పౌర్ణమి నాటి రాత్రి ఏటిగట్టున విహారం చెయ్యటం ఈవూళ్లో ఆత్యాశ్చర్యకరమయిన విషయం కాదు."

"ఆమె వస్తుందని మీ కెలా తెలుసు?"

"తెలియక పోతే ఎందుకు చెబుతాను? ఆమె సంగతి నాకు బాగా తెలుసు. ఆఫీసులోని ఇంకా యిద్దరు ముగ్గురు స్టెనోగ్రాఫుల విషయంకూడా నాకు బాగా తెలుసు." అన్నాడు, ప్రకాశం దృఢంగా, ఈసడింపు వ్యక్తం చేస్తూ.

నిజంగా షాక్ తగిలినట్లయింది మూర్తికి.

"అయితే, నేను వెళ్ళడం దేనికి?"

ఈసారి ప్రకాశం చాలా ఎబ్బెట్టుగా నవ్వాడు. తనని ప్రకాశం అనవసరంగా అనుమానిస్తున్నాడేమోనని మూర్తి బాధపడ్డాడు.

"మీరు వస్తున్నారని ఆమెకు తెలియదు. నేను వస్తున్నానని తెలుసు. అంతే మరేం లేదు. మాటల సందర్భంలో పౌర్ణమినాటి రాత్రి ఏటి గట్టుకు వెళ్ళటం రివాజు అని ఆమె అంది. నాక్కూడా రివాజే నని చెప్పాను. ఒకవేళ మీ కామె కనుపిస్తే, నేను రాలేదేమని అడిగితే తల నొప్పివల్ల రాలేకపోయానని చెప్పండి శుభం."

అని ప్రకాశం గిరుక్కున వెనక్కు తిరిగాడు. మూర్తి తటాలున అతనిచెయ్యి పట్టుకుని వెనక్కు లాగాడు.

"మీ మాటలు నాకేమీ బోధపడలేదు. నేను ఇంటికి వెడుతున్నాను. మీరుకూడా వస్తే రండి మీయిష్టం." అనేసి ముభావంగా ము దుకి నడిచాడు. ప్రకాశం అతని బుజం తట్టి పూరుకున్నాడు. కొంతదూరం నడిచాక మూర్తి వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. ప్రకాశం తనతో రావటం లేదు. దూర దూరంగా ఏటివైపు వెడుతున్నాడు. అతని మాటలు మూర్తికి బాధ కలిగించాయి. ప్రకాశం ఎక్కువగ ఆలోచించే వ్యక్తి కాదు. ఏది తోస్తే అది చేయటం ఏమాట అనాలనిపిస్తే ఆమాట అనటం అతని కలవాటు. ఈ విషయం మూర్తి పూర్తిగా అవగాహన చేసుకున్నాడు కాని తనని రొంపిలోనికి లాగాలని అతను ఎందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాడో అర్థం కావటంలేదు. మూర్తికి. ఆలోచనల్లో సతమవుతున్న మూర్తి మనస్సులో సుహాసిని మెదిలింది. ప్రకాశం ఆమెని గురించి ఏదో అన్నాడు. అందులో నిజమెంతో తెలుసుకోవాలనిపించింది మూర్తికి. కాని నిజం దాచవలసిన అవసరం ప్రకాశానికి లేదు. తనతో అతను అబద్ధమెందుకు ఆడతాడు. తను సుహాసినికిచ్చిన చనువేమీ ఎక్కువ కాదు. ఇందులో అనుమానించడానికి అవకాశం లేదు. ప్రకాశం కావాలని తనమీద మాటలు విసర లేదని నిశ్చయించుకుని తృప్తిపడ్డాడు మూర్తి.

ప్రకాశం రాత్రి ఎన్ని గంటలకి ఇంటికి వచ్చాడో మూర్తి గమనించలేదు. తెల్లవారిన తరవాత అతనిని చూడాలని కూడా అనిపించ లేదు. కాని ఏం జరిగిందో తెలుసుకోవాలనే కుతూహలం మాత్రం కలిగింది. అయినా ప్రకాశాన్ని ఈ విషయం గురించి కదలించ లేదు. అతను కూడా రాత్రి ఏమీ జరగలేదన్నట్టుగా ప్రవర్తించాడు.

ఆఫీసు గదిలో ప్రవేశించగానే మామూలుగా సుహాసినే మొదట కనిపించి నమస్కారం చేసింది. ప్రతినమస్కారం చేస్తూ ఆమెని నఖశిఖ పర్యంతం పరిశీలనగా చూశాడు. ఆమెలో మార్పేమీ కనిపించలేదు. మామూలుగానే నవ్వుతూ సుతారంగా మెలికలు తిరుగుతూ, ఉల్లాసంగా మాట్లాడుతూ, వాలుగా చూపుల్ని ప్రసరిస్తూ ప్రవర్తింపసాగింది. అయినా ఆమెని చూస్తుంటే అతనిలో ఏదో అయిష్టత కలిగింది. ఆమె నోట్ బుక్ చేత్తోపట్టుకుని పెన్సిల్ ఆడిస్తూ మామూలు ఉత్సాహంతోనే అడిగింది.

"ఏమైనా ఉత్తరాలు చెబుతారా సార్?"

"ఏమీలేవు ప్రస్తుతం." అన్నాడు ముక్తసరిగా.

ఆమె అతనిలోని అప్రసన్నత కనిపెట్టింది.

"అలా ఉన్నారేమండీ?" అంది.

"బాగానే ఉన్నాను" అన్నాడు మూర్తి తలెత్తకుండానే.

ఆమె కొంచెం తడబడపాటాయించి వెళ్లిపోయింది. ఆమె వెళ్ళిపోగానే మూర్తి కొంచెం బాధ పడ్డాడు. ప్రకాశం అనవసరంగా ఆమె మీద లేనిపోని అభాండం వేశాడేమో. తనమీద కోపాన్ని అలా తీర్చుకున్నాడేమో, ఏమైనా, తన కెందుకు? ఆమె తన స్టెనో. పనిఉంటే పిలిచి ఉత్తరాలు రాసుకోమంటాడు. లేకపోతే పూరుకుంటాడు. తన కామె జోలి ఎందుకు?

పరధ్యాన్నంగా ఆఫీసు టైమంతా గడిపి అయిదు కాగానే సుహాసిని మేలుకొలుపుతో కుర్చీనించి లేచాడు మూర్తి. పరధ్యానంలో కోటు వేసుకోటం మర్చిపోతే అందించి నల్లటి కళ్లతో నవ్వింది.

"ఆఫీసుపనిలో ఇలా సర్వం మర్చిపోయే వాళ్లకి ప్రమోషన్ త్వరలో రాదండీ!" అంది— సుహాసిని అతని మందస్మిత వదనాన్ని గమనించి ధైర్యంగా.

"నాకు ప్రమోషన్ వద్దులెండి" అన్నాడు మూర్తి వెనకటి ఉత్సాహాన్ని మళ్లీ తెచ్చుకుని.

"అదేం మాటండీ? చేరినప్పటినుంచి శ్రయింగా ఉంటూ ప్రమోషన్‌కోసం ప్రయత్నిస్తున్నారుగా?" అంది సుహాసిని నవ్వుతూ.

ఆమె ఇంత చొరవ ఎందుకుతీసుకుంటూందో మూర్తికి అర్థం కాలేదు. పొడిగావి బయటికి వచ్చేశాడు. ఇంటికి వచ్చి బట్టలు మార్చుకోగానే శ్రీపతి వచ్చాడు. అతని ముఖంలో ఆనందం [illegible]చింది.

"బేష్, మూర్తిగారూ! నిజంగా మీరు చాలా మంచివారు. సేట్‌పర్మిట్‌మీద సంతకం పెట్టారని తెలిసింది. సేట్‌జీ స్వయంగా వచ్చి మీ దర్శనం చేసుకుని ఋణం తీర్చుకుంటాడు. మాట తప్పే మనిషి కాదు లెండి. చూడండి, అప్పుడు అడ్వాన్సు బాపతు డబ్బు మీరు తిరస్కరించారు. అయినా నేనది సేట్‌జీకి ఇంకా వాపసు ఇవ్వ లేదు. నాకు తెలుసు. మీరు చాలా మంచివారు. ఇదుగో, ఇది మీదే. ఇహనేను వెడుతున్నాను. సేట్‌తో మీరేం పరిష్కారం కుదుర్చుకుంటారో మీ యిష్టం."

మూర్తి దిగ్భ్రాంతుడైనాడు.

"పర్మిటేమిటి?" అన్నాడు.

"అదే, పూల్‌చంద్ పర్మిట్".

మూర్తికి ముచ్చెమటలు పోశాయి. తను ఆ రోజంతా పరధ్యానంగా ఫైల్స్ చూశాడు. పొరపాటున సంతకం పెట్టాడు గావును. ఇప్పుడు వాళ్ళ ఆ కాగితాలు తెప్పించి రద్దు చెయ్యటం భావ్యంకాదు. ఏంచేసేట్టు. ఆ పర్మిట్ విషయం లో ఏదో పేచీ ఉండి ఉంటుంది. సేట్ పూరికే డబ్బెందుకు యిస్తాడు'. మూర్తి తనని తను శపించుకున్నాడు.

శ్రీపతిగారు, ఒక్క మేలుచేయండి. ఈ డబ్బు తీసుకెళ్ళి సేట్‌కి అందచేయండి. అతన్ని నాకు కనిపించవద్దని చెప్పండి." అన్నాడు. ముఖంలో భావమూ ప్రస్ఫుటింపచేయకుండా శ్రీపతి ఆశ్చర్యపోయాడు. ఏదో తికమక జరిగిందని అనుకున్నాడు. మూర్తి వైఖరి చూస్తే సంభాషణకి ఏమీ తావు కనిపించలేదు. శ్రీపతి మాట్లాడకుండా ముఖం చిన్నపుచ్చుకుని ఆ డబ్బు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

మూర్తిలో అశాంతిఎక్కువైంది. ఏదో ఇల్లు చూసుకుని అందులోకి బస మార్చాడు. రోజులు గడిచి పోతున్నాయి. రామదాసు అతన్ని గుళ్లోకి తీసుకు వెళ్ళి ఉపదేశం చెయ్యాలని అప్పుడప్పుడు ప్రయత్నిస్తూనేఉన్నాడు. ప్రకాశం తన ధోరణిలో ఉపన్యాసాలు ఇస్తూనే ఉన్నాడు. సుహాసిని తన మామూలువిన్యాసాల్లో చొరవగామాటలంటూనే ఉంది. మూర్తి మాత్రం రాయిలా చలించకుండా తనకి తోచినట్టుగా ఆఫీసుపని చేస్తూనే ఉన్నాడు.

ఆకాశంలోని తెల్లటి కాంతికి మూలం వెతుకుతూ తెలిమబ్బులు, దిక్చక్రంపైన పదహారు వన్నెలతో నాటకీయంగా ప్రత్యక్షమైన చంద్ర బింబాన్ని ఆశ్చర్యంగా దగ్గరికి వచ్చి చూసి ఆ విషయం ఆకాశమంతా చాడడానికి ప్రయాణిస్తున్నాయి.

చంద్రుడు భూలోక సౌందర్యాన్ని చూడడానికి ఆకాశపు మెట్లెక్కసాగాడు.

వెన్నెల్లో స్నానంచేసి తెల్లగా మెరుస్తున్నాయి మల్లెలూ, విరజాజులూ.

ఏరు సంతోషంతో ఉరకలు వేస్తూ ఉప్పొంగిపోతోంది. మూర్తి ఏటిగట్టున నడుస్తున్నాడు. గట్లమీది చెట్లు నవనవలాడుతూ సంతోషంగా పూగిపోతున్నాయి. గాలి ఉత్సాహంగా ఆకాశంలో

దసరాకు శుభవార్త

శారదా గోల్డు కవరింగ్ వర్క్సు
(రిజిస్టర్డు)
చిలకలపూడిపోస్టు. మచిలీపట్నం ఎ.పి.

దొరకుచోట్లు : న్యూగ్లోబ్ ఫ్యాన్సీ అండ్ కంగన్ హాల్, ఏలూరురోడ్, గుడివాడ.
శారదా గోల్డ్ కవరింగువర్క్సు, హోల్ సేల్ డీలర్సు
క్రొత్తగుళ్లవద్ద : : విజయవాడ—1.
ఆంధ్ర ఫ్యాన్సీ అండ్ కంగన్ హాల్,
బీసెంట్ రోడ్ : : విజయవాడ—2.
బెజవాడ వెంకన్న అండ్ సన్సు.,
ఫ్యాన్సీ కార్నర్.
పిల్లాడి రుద్రయ్య అండ్ సన్సు.,
లక్ష్మీ ఫ్యాన్సీ ఎంపోరియమ్.,
దేవనశెట్టి వెంకటరత్నం సన్సు.,
మెయిన్ రోడ్ : : రాజమండ్రి.
విజయా రెస్టారెంట్.,
లక్ష్మీవారపుపేట : : రాజమండ్రి.
నాళం కామేశ్వరరావుగారు ,
ఫ్యాన్సీ ఎంపోరియమ్.,
సిటీ ఎంపోరియమ్.,
మెయిన్ రోడ్ : : కాకినాడ.
లక్ష్మీ కంగన్ హాల్., ఆరిఫిషాప్,
మెయిన్ రోడ్ : : విశాఖపట్నం.
జి. కె. ఎం. స్టోర్స్.,
మెయిన్ రోడ్ : : విజయనగరం.
ఇంకా మీ అందుబాటులోని పట్టణములలో లభించును.

సుడులు తిరుగుతూ నాట్యం చేస్తూ పువ్వు పరిమళాన్ని చంద్రుడికి నివాళినిస్తోంది.

ప్రకృతి సమస్త నవయవ్వనంతో సిందు ఉత్సాహంతో తొణికిసలాడుతోంది.

మూర్తి ప్రకృతిలోని ప్రతి అందమూ కన్నుల పండువుగా చూస్తూ నడుస్తున్నాడు.

ప్రవాహం వయ్యారంగా మెలికలు తిరుగుతూ పోతోంది.

అలలు లేచి పడుతూ తరగని ఉత్సాహంతో నృత్య భంగిమలతో ముందుకి సాగిపోతున్నాయి.

ఆ ఏటి అందం చూస్తుంటే అందులో మునకలు వేస్తూ ప్రవాహంతో సాగిపోవాలని బలీయమైన వాంఛ కలిగింది మూర్తికి. గట్టు దిగి ఇసుక దిబ్బల మీద నడవ సాగాడు. దూర దూరంగా అక్కడక్కడ కొంతమంది తనలాగానే ఏటిలో ఆడుకుంటూ ఆనందిస్తున్నారు.

ఏటిమీదికి వంగిన కొబ్బరి చెట్టుమొదలో ఎవరో లీలగా కదిలారు.

ఆ కొబ్బరి చెట్టు వైపుకే నడుస్తున్న మూర్తి లది గమనించి పరకాయించి చూశాడు

చిరుగాలికి తెరచాపలా తెల్లటి చీరకొంగు రెపరెపలాడుతోంది.

దగ్గరగా వచ్చాడు మూర్తి. బండలకి తగిలి పడుతూ నురగలు కక్కే అలల్ని చూస్తూ మైమరచిన ఆమె అతనిని చూడలేదు. కాని, మూర్తి స్పష్టంగా చూసి వెనక్కి ఒక్క అడుగేశాడు. కాని అడుగెయ్యటంలో పాదం బ్రహ్మజెముడు ఆకు మీద పడి ముళ్లు గుచ్చు కోటం, అతను అబ్బ అని పాదం పైకెత్తటం ఒక్కసారే జరిగాయి.

ఆమె ఉలిక్కిపడి లేచి నుంచోటం అతని పాదంలోని బ్రహ్మజెముడు ఆకు చూడటం, తటాలున అది లా వేయటం, ఇంచుమించూ క్షణంలో జరిగిపోయాయి.

''సుహాసినీ! అన్నాడు.

గబుక్కున తలెత్తి ఆమె అతనిని చూసి విస్మయంతో ''మీరా? అంది.

''అవును '' అన్నాడుమూర్తి.

''ఇలా వచ్చారేం?'' అందామె.

''పౌర్ణమి కదూ?'' అన్నాడు మూర్తి. ప్రకాశం మాటలన్నీ అతని చెవులో మారు మ్రోగాయి.

''పౌర్ణమినాడు నిజంగా ఎంత బావుంటుందండీ ఏరు!'' అంది ఆమె ఆరాధనా పూర్వకంగా.

''నేను రావటం ఇదే మొదటిసారి'' అన్నాడు మూర్తి.

''నేను నాలుగైదుసార్లు వచ్చానండి. ప్రతి పౌర్ణమికీ తప్పక వస్తున్నాను.''

''అయితే మీరు కూడా కొత్తగానే ఉద్యోగంలో చేరారన్నమాట.''

''అవునండి. రెండు మూడు నెలలవుతుంది.''

''ఇలా మీలాంటివాళ్లు వంటరిగా రావటం మంచిదికాదేమో'' అన్నాడు మూర్తి.

''నాకెవరూ లేరు, ఏంచేయను?'' అందామె తల దించుకుని.

''వంటరిగా ఇక్కడ కూచుని ఏంచేస్తారు?''

''కబుర్లు చెప్పండి. వింటాను'' అందామె నవ్వి మూర్తివైపు కళ్లెత్తి చూస్తూ. ఆమె తెల్లటి కళ్లవైపుచూశాడు వాటిలో ఏదో ఆకర్షణ అతని చూపుల్ని అరికట్టింది. ఆమె కళ్లని పక్కకి తిప్పుకుంది.

''మీ కళ్లు బాగుంటాయి'' అన్నాడు

ఆమె విషయాన్ని తప్పిస్తూ ''ఏరు ఎంత బాగుందో చూడండి'' అంది.

ప్రకాశం మాటలు జ్ఞప్తికి వచ్చాయి మూర్తికి.

''యవ్వనం రా!'' అన్నాడు.

సుహాసిని మాట్లాడలేదు. గాలికి ఆమె ముంగురులు చెదిరి నున్నటి బుగ్గలమీద నాట్యం చేస్తున్నాయి. ఆమె వాటిని పైకి తోసుకుంటుంటె చీర గాలికి పతాకను ఐసోంది.

ముగ్ధుడై మూర్తి ఆమె యవ్వనరేఖా లావణ్యాన్ని చూస్తున్నాడు.

పదహారు వన్నెల చంద్రబింబం వెన్నెలలు కురిపిస్తోంది. ఎక్కడ ఆకాశంలో కాదు. ఇసుక దిబ్బమీద కొబ్బరిచెట్టు మొదట్లో.

''తెల్లటి చీర వెన్నెలలా ఉంది. కాదు, వెన్నెల తెల్లచీరలాఉంది'' అన్నాడు తికమకగా మూర్తి.

సుహాసిని విని వూరుకుంది. చిన్ననవ్వు ఆమె పెదవులమీద విరిసింది.

''నవ్వకండి. చంద్రుడు సిగ్గుపడి దాక్కుంటాడు.''

ఇదేందోరణి [illegible] సుహాసిని మూర్తివైపు చూసింది. ఆ [illegible]లు తూపులై అతని హృదయంలో [illegible]కున్నాయి. ప్రకృతిలో ఎక్కడో వేణువు ఎవరో వూదుతున్నట్టుగా, కోకిల తీయగా పాడుతున్నట్టుగా, అనుభూతి పొందాడు.

''సుహాసినీ!'' అన్నాడు.

''పొద్దుపోతోంది, పదండి'' అందామె.

మూర్తి కదల్లేదు. పొంగిపొంగి పొర్లే ఏరు వైపూ, వెన్నెల కురిసే శశి బింబంవైపూ, సుహాసిని అందాలవైపూ, చూస్తూ ఏదో మధురానుభూతి పొందుతున్నాడు.

ఏరు గట్లుదాటి విచ్చలవిడిగా పొంగి యధేచ్ఛగా విహరిస్తున్నట్టుగా అతని మానసాకాశంలో దృశ్యం కనిపించింది.

సుహాసిని అడుగు ముందుకేసింది. తటాలున ఆమె చెయ్యి పట్టుకుని ఆపాడు. ఆమె అదిరి పడ్డది.

''వదలండి'' అంది భీతితో.

''సుహాసినీ'' అన్నాడు కోరికగా.

''వదలండి'' అందామె గాద దికంగా.

''ఊహూ''

ఆమె విడిపించుకోసాగింది. ప్రకాశం పాటి చెయ్యడా తను! మూర్తి [illegible] బలంగా ఆమెని దగ్గిరికి లాక్కున్నా[illegible]

[illegible] ఆమె [illegible] తలవంచాడు

[illegible]

[illegible]

''[illegible] మూర్ఖుడు, [illegible] చేసినా [illegible] మంచివారే [illegible]... కాని . . [illegible]ండి'' [illegible] గాద దికంగా [illegible] వెనక్కి తిరిగి చరచర వెళ్లిపోయింది

మూర్తి [illegible] ఆమె వెళ్లినవైపే చూడసాగాడు

✕